

Μήνας Μάρτιος

4 Μαρτίου 2018.

Εἰς τήν Κυριακὴν τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου
τοῦ Παλαμᾶ. (Β΄ Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν).

Μάρκ. 2, 1 - 12

*« ...ἰδὼν δέ ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν λέγει τῷ
παραλυτικῷ· τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι
σου» (Μάρκ. 2, 5).*

Εἶναι συγκλονιστικό τό περιστατικό πού
ἀκούσαμε σήμερα στήν εὐαγγελική περικοπή. Τό
συγκλονιστικό σ' ὄλο τοῦτο τό περιστατικό εἶναι ἡ
διάθεση μέ τήν ὁποία πλησίασαν οἱ συνοδοί τοῦ
παραλυτικοῦ ἀλλά καί αὐτός ὁ ἴδιος τό Χριστό.

Τά ἐμπόδια ἦταν τεράστια. Ὁ κόσμος ἦταν πο-
λύς. Σύμφωνα μέ τήν κοινή λογική, ἦταν ἀδύνατον
νά πλησιάσει κάποιος τόν Κύριο. Αὐτό ὅμως πού
εἶναι ἀδύνατο γιά τή λογική εἶναι δυνατό γιά τή
πίστη. Ἡ πίστη τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν ὑπερπήδησε
ὄλα τά ἐμπόδια. Ἡ πίστη σήκωσε ἀκόμη καί τή στέ-
γη. Ἡ πίστη τοῦς ἔκανε εὐρηματικούς. Μέ πολλούς
τρόπους πλησίαζαν οἱ πονεμένοι τό Χριστό. Ἀλλά νά

κατέβει ὁ ἄρρωστος οὐρανοκατέβατος μπροστά Του
μᾶλλον ἦταν κάτι ἀνεπανάληπτο. Αὐτή ἡ θετική διά-
θεση τῶν ἀνθρώπων ἔκανε τὸν Ἰησοῦ πρῶτα νὰ θε-
ραπεύσει τὴν αἰτία τῆς ἀρρώστιας, πού εἶναι ἡ
ἁμαρτία, καί ὕστερα καί αὐτή τὴν ἴδια τὴν
ἀρρώστια, πού ἦταν ἡ παραλυσία.

Μᾶς βάζει σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας ν'
ἀκούσουμε αὐτό τό περιστατικό. Παράλληλα προ-
βάλλει μπροστά μας καί τὴ μνήμη ἑνὸς μεγάλου πα-
τέρα της, τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ,
Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης. Γιατί τό κάνει αὐτό;

Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς μίλησε γιὰ τὴ
θεία χάρη. Στήριξε τὴν ὀρθόδοξη διδασκαλία γιὰ τίς
ἄκτιστες ἐνέργειες τοῦ Θεοῦ. Τί εἶναι ἡ χάρη τοῦ
Θεοῦ; Μὲ ἀπλά λόγια θὰ λέγαμε ὅτι εἶναι ἡ μυστική
καί ἀθόρυβη παρουσία τοῦ Θεοῦ στὴν καθημερινότη-
τά μας. Ἡ παρουσία ἑνὸς Θεοῦ πού ἔρχεται κοντά
μας ἐλεύθερα, ἐπειδὴ ἐλεύθερα Τὸν θέλουμε καί Τὸν
ἀναζητᾶμε. Αὐτή ἡ θεϊκὴ παρουσία φέρνει στὸν κα-
θένα μας ἀμέτρητες εὐλογίες. Εὐλογίες πού εἶναι
προσωπικές. Σ' ἄλλον φέρνει ἡρεμία καί γαλήνη. Σ'
ἄλλον φέρνει παρηγοριά. Σ' ἄλλον φέρνει χαρὰ καί

ἐλπίδα. Σ' ἄλλον δίνει πνευματικά χαρίσματα. Σ' ἄλλον φέρνει ἕναν πειρασμό ἢ μία ἀρρώστια, γιά νά τόν κάνει δυνατό. Σ' ἄλλον φέρνει μία θλίψη, γιά νά τόν κάνει πιό καθαρό. Σ' ὅλους μας ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ φέρνει τούς καρπούς τῆς ἀγάπης Του.

Ἡ κεντρική ιδέα τῆς διδασκαλίας τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, ὅπως καί ὀλόκληρης τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι πώς, γιά νά συμμετέχει ὁ ἄνθρωπος στή χάρη τοῦ Θεοῦ, πρέπει νά τό θέλει. Νά τό θέλει πολύ. Τίποτε στή ζωή μας δέν γίνεται μαγικά καί αὐτόματα. Γιά νά στείλει ὁ Θεός τή χάρη Του καί τήν εὐλογία Του στή ζωή μας, πρέπει νά Τοῦ τό ζητήσουμε ἐπίμονα καί ἐλεύθερα. Ὁ τρόπος μέ τόν ὁποῖο ἐκφράζεται αὐτή ἡ ἐλεύθερη ἐπιμονή μας εἶναι διπλός. Πρῶτον ἐπιμένουμε στήν ἐκζήτηση τοῦ Θεοῦ μέ τήν προσευχή μας καί δεύτερον μέ τόν τρόπο τῆς ζωῆς μας.

Πρῶτον, ἡ προσευχή. Ὁ Θεός θέλει νά γεμίζει τή ζωή μας μέ τή χάρη καί τήν εὐλογία Του. Ἐμεῖς τό θέλουμε; Ἄν τό θέλουμε, δέν ἔχουμε παρά νά Τοῦ τό ζητήσουμε. Ζητᾶμε ἀπό τό Θεό ἀμέτρητα ὑλικά ἀγαθά. Ζητᾶμε ὑγεία, ζητᾶμε πρόοδο γιά μᾶς καί τά

παιδιά μας. Ζητᾶμε λίγο παραπάνω χρόνο στή ζωή μας. Ζητᾶμε πράγματα φτηνά, πρόσκαιρα καί πεπερασμένα. Ζητᾶμε τή γῆ. Τόν οὐρανό πότε θά τόν ζητήσουμε; Ζητᾶμε πολλά ἀπό τά δημιουργήματα τοῦ Θεοῦ. Αὐτόν τόν ἴδιο τό Θεό Τόν ζητᾶμε; Ἄν θέλουμε τό Θεό στή ζωή μας, πρέπει νά Τοῦ τό ποῦμε. Ἄν δέν τό ποῦμε στό Θεό, ὅτι Τόν θέλουμε, δέν πρόκειται νά ἔλθει. Ὅχι ἐπειδή δέν τό θέλει, ἀλλά ἐπειδή σέβεται τήν ἐλευθερία μας. Ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ θά ἔλθει στήν καθημερινότητά μας μόνον μέσα ἀπό τήν προσευχή μας. Χωρίς τή δική μας συγκατάθεση, ὅσο κι ἂν τό θέλει ὁ Θεός, δέν μπορεί νά μᾶς ἀγιάσει. Γιατί, ἂν μᾶς ἀγιάσει χωρίς τή συγκατάθεσή μας, τότε ἀκυρώνει τήν ἐλευθερία μας. Ἄρα μᾶς ἀκυρώνει ὡς δημιουργήματα καί ἄρα ἀκυρώνει καί τόν ἑαυτό Του. Σέβεται τήν ἐλευθερία μας, διότι Ἐκεῖνος ἐλεύθερα μᾶς τή χάρισε.

Δεύτερον, δέν ἀρκεῖ νά ἐκφράσουμε τή συγκατάθεσή μας στήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ μόνο μέ τήν προσευχή μας. Χρειάζεται νά ἐκφράσουμε τήν ἐλεύθερη συγκατάθεσή μας στή χάρη τοῦ Θεοῦ μέ τόν τρόπο τῆς ζωῆς μας. Ἡ ἐλευθερία μας

έκφράζεται μέ τήν προσευχή θεωρητικά. Για νά έχει ή προσευχή μας περιεχόμενο, πρέπει νά συμφωνεί μέ τόν τρόπο τής ζωής μας. Ό, τι κάνουμε όλο τό είκοσιτετράωρο τό κάνουμε για τόν έαυτό μας. Τρῶμε, κοιμόμαστε, διασκεδάζουμε, εργαζόμαστε για τόν έαυτό μας. Για τό Θεό τί κάνουμε; Όλη τήν ήμέρα λέμε βιαστικά δύο λόγια προσευχής και νομίζουμε ότι ξεμπερδέψαμε μέ τό Θεό. Έρχόμαστε και μία φορά τήν έβδομάδα στην Έκκλησία και νομίζουμε ότι μᾶς χρωστάει κι από πάνω; Άν κάποιος μᾶς μιλήσει στό τηλέφωνο βιαστικά, λαμβάνουμε τό μήνυμα ότι τοῦ εἴμαστε αντιπαθητικοί και σιγά σιγά ξεκόβουμε μαζί του από σεβασμό στην έλευθερία του. Άν κι έμεις μιλάμε βιαστικά και πρόχειρα στό Θεό, δέν θά πρέπει κι Έκεῖνος νά λάβει τό ἴδιο μήνυμα και από σεβασμό στην έλευθερία μας νά μᾶς εγκαταλείψει;

Ό πρακτικός τρόπος, μέ τόν όποιο θά δείξουμε στό Θεό ότι θέλουμε τή χάρη Του και τήν εὐλογία Του στή ζωή μας, ξεκινάει από τό πετραχήλι τοῦ πνευματικοῦ. Ἡ έξομολόγηση εἶναι ή αρχή. Ἡ ζωή τής μετανοίας εἶναι ή συνέχεια. Κάθε μέρα πού

ξυπνᾶμε νά βάζουμε ἓνα ἐρώτημα στόν ἑαυτό μας: «τί θά κάνω γιά τό Θεό μου σήμερα;». Κάθε βράδυ πού πᾶμε νά κλείσουμε τά μάτια μας ἄς βάζουμε τό ἴδιο ἐρωτηματικό: «τί ἔκανα γιά τό Θεό σήμερα;». Κάθε φορά πού ἔχουμε νά ποῦμε ἢ νά κάνουμε κάτι, πάλι νά βάζουμε ἓνα ἐρώτημα στόν ἑαυτό μας: «τό θέλει αὐτό ὁ Θεός;». Ἡ πρακτική συγκατάθεσή μας στήν παρουσία τοῦ Θεοῦ θά ἐπισφραγίσει τήν προσευχή μας.

Στή δύσκολη ἐποχή μας οἱ ἄνθρωποι διψοῦν γιά τή χάρη τοῦ Θεοῦ. Προσπαθοῦν νά τή βροῦν μέσα ἀπό λανθασμένους δρόμους. Ζητοῦν γαλήνη, χαρά, δύναμη καί ἀγάπη, ἀλλά δέν ξέρουν πώς αὐτά μόνον ὁ Θεός τά χαρίζει. Μιλοῦν γιά «θετική ἐνέργεια» γιά «θετική αὔρα». Νομίζουν πώς τό θετικό κλίμα θά ἔλθει στή ζωή μας κατά τρόπο μαγικό, χωρίς τήν προσωπική μας συμμετοχή. Τίποτε δέν γίνεται μαγικά καί αὐτόματα στή ζωή μας. Γιά νά γεμίσει ἡ ζωή μας μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ, πρέπει νά τό ζητήσουμε ἀπό τό Θεό τόσο ἔντονα, ὅπως ἔντονα ζήτησαν οἱ συνοδοί τοῦ παραλύτου τή θεραπεία του ἀπό τό Χριστό. Αὐτό πού ἐντυπωσιάζει δέν εἶναι τά λόγια

πού είπαν αλλά ό τρόπος πού ένήργησαν. Αυτό νά κάνουμε κι έμείς. Νά ζητοῦμε τή χάρη τοῦ Θεοῦ ὄχι μόνο μέ τά λόγια μας αλλά και μέ τόν τρόπο τῆς ζωῆς μας. Αυτό μάς διδάσκει ό σήμερα τιμώμενος Ἅγιος Γρηγόριος ό Παλαμᾶς. Μακάρι μέ τίς δικές του πρεσβεΐες νά κερδίσουμε τή χάρη και τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ στήν καθημερινότητά μας και νά τήν ἀπολαύσουμε ὄχι μόνο για τώρα αλλά και για πάντα. Ἄμήν.